

2018. ÉVI IV. TÖRVÉNY
A MAGYARORSZÁGI REFORMÁTUS EGYHÁZ
LELKÉSZEINEK ELLÁTÁSÁRÓL ÉS NYUGDÍJINTÉZETÉRŐL

PREAMBULUM¹

Az egyház Ura úgy rendelte Igéjében, hogy „akik az evangéliumot hirdetik, az evangéliumból éljenek”(1Kor 9,14). E többszörösen ismételt parancs az egyház kötelességévé teszi az egyházi szolgák tisztas megélhetésének biztosítását. Ez a kötelesség magában foglalja az időskorú, a munkájukban megfáradt egyházi szolgákról való gondoskodást is. Ugyanennek a gondosságnak kell körülvennie hátramaradó hozzátartozóikat: özvegyeiket, árváikat is, hogy ebben is gyakoroltassék a tiszta és szeplő nélkül való istentisztelet (Jak 1,27).

ALAPELVEK, ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

1. § A Magyarországi Református Egyház lelkészeinek nyugdíjintézete felosztó-kirovó rendszerben működik, amely a Magyarországi Református Egyházon (továbbiakban: MRE) belül önálló jogi személyiséggel rendelkező intézmény.
2. § A Református Lelkeszi Nyugdíjintézet (továbbiakban: Nyugdíjintézet) önálló működését e törvény szabályozza.
3. § A Nyugdíjintézet a jogosultakkal szemben fennálló nyugdíjintézeti kötelezettségeit saját tiszta jövedelmének erejéig teljesíti. Ha a kötelezettségek ennek mértékét meghaladnák, az MRE forrást biztosít az egyházi nyugdíjrendszer működéséhez, garanzálja a kötelezettségek teljesítését.
4. § A Nyugdíjintézet alapjához és fenntartásához az állásfenntartók és a Nyugdíjintézet tagjai az e törvényben meghatározottak szerint kötelesek hozzájárulni.
5. § A kötelező társadalombiztosítási rendszer működtetése és fejlesztése – a vonatkozó állami törvények alapján – az állam feladata.
6. § (1) Az állam által működtetett rendszer mellett az MRE Nyugdíjintézete a lelkész és lelkészi jellegű szolgálatban álló tagjainak és hozzátartozóiknak ezen jogszabályban meghatározott, az állami ellátásokat kiegészítő ellátásokat biztosít.
(2) Ha e törvény másként nem rendelkezik, az állami ellátás kiegészítéséről határozat akkor hozható, ha már rendelkezésre áll az állami szerv által hozott alaphatározat.

I. RÉSZ

I. fejezet

ALAPFOGALMAK

7. § E törvény alkalmazásában

- 1. saját jogú ellátás-kiegészítés és a hozzátartozói ellátás-kiegészítés:** a Nyugdíjintézet tagjainak olyan keresettől, javadalomtól függő rendszeres pénzellátása, amely meghatározott egyházi szolgálati idő megszerzése esetén a biztosítottnak (volt biztosítottnak), illetve hozzátartozójának az állami jogszabályokban meghatározott ellátás kiegészítéseként, az egyházi jogszabályok által meghatározott módon és mértékben a Nyugdíjintézettől kerül folyósításra;
- 2. öregségi nyugdíj-kiegészítés:** egyházi jogszabályban meghatározott életkor elérése és meghatározott szolgálati idő megszerzése esetén a Nyugdíjintézet által folyósított kiegészítő-ellátás;

¹ A 2018. évi IV. törvényt a Zsinat a ZS.-18/2018.11.21. sz. zsinati határozattal fogadta el. Hatályos: 2019. január 1-től.

- 3. rokkantsági ellátás-kiegészítés:** megrokkánás mellett, meghatározott szolgálati idő megszerzése esetén a Nyugdíjintézet által az állami jogszabály alapján megállapított ellátás kiegészítésére folyósított ellátás;
- 4. baleseti rokkantsági nyugdíj-kiegészítés:** megrokkánás esetén a Nyugdíjintézet által folyósított kiegészítő-ellátás;
- 5. hozzátartozói nyugdíj-kiegészítés:** özvegyi nyugdíj, az árvaellátás és a szülői nyugdíj;
- 6. özvegyi nyugdíj-kiegészítés:** az elhunyt nyugdíjas, illetve nyugdíjban nem részesülő, de nyugdíjjogosultságot szerzett elhunyt személy házastársának járó, a Nyugdíjintézet által folyósított kiegészítő-ellátás;
- 7. árvaellátás:** az az ellátás, amelyre a meghalt nyugdíjas, valamint a rokkantsági ellátás-kiegészítéshez szükséges szolgálati idő egyharmad részének megszerzése után meghalt tag gyermeke, mostoha-, örökbefogadott-, nevelt gyermeke, valamint testvére és unokája jogosult, ha a tag, illetve egyházi nyugdíjas saját háztartásában eltartotta és 16. életévüket még nem töltötték be;
- 8. szülői nyugdíj:** az elhunyt tag (nyugdíjas) szülőjének, nagyszülőjének, meghatározott feltételek fennállása esetén nevelőszülőjének járó, a Nyugdíjintézet által folyósított kiegészítő-ellátás;
- 9. szolgálati idő:** az az időszak, amely alatt a nyugdíjintézeti tag, aki lelkészi szolgálatot végzett, és aki után a törvényben meghatározott járulékot az állásfenntartója a Nyugdíjintézetnek megfizette. A járulékfizetési kötelezettség nélkül szolgálati időnek minősülő időszakokat e törvény külön határozza meg;
- 10. nyugdíj alapjául szolgáló jövedelem:** a nyugdíjintézeti tag javadalmának az a része, amelyet e törvény rendelkezései szerint járulékfizetési kötelezettség terhel;
- 11. öregségi résznyugdíj:** az az ellátás, amely annak a lelkészi nyugdíjintézeti tagnak jár, aki az öregségi teljes nyugdíj-kiegészítéshez szükséges szolgálati időt nem szerezte meg, de legalább tíz év szolgálati ideje van;
- 12. rokkantsági részbeni ellátás-kiegészítés:** az állami rokkantsági ellátást kiegészítő rendszeres juttatás, amely annak a lelkészi nyugdíjintézeti tagnak jár, aki a rokkantsági teljes nyugdíj-kiegészítéshez szükséges szolgálati időt nem szerezte meg, de legalább öt év szolgálati ideje van;
- 13. ellátás-kiegészítés méltányossági eljárás keretében:** a lelkészi nyugdíjintézeti tagok, illetve azok özvegyei, árvái, vagy más eltartottjai részére - a törvényes feltételek valamelyikének hiánya esetén - különös méltánylást érdemlő kivételes esetekben biztosított egyedi juttatás;
- 14. kivételes ellátás:** méltányossági eljárás keretében legfeljebb kétévi időtartamra folyósítható ellátás-kiegészítés a Nyugdíjintézeti Intézőbizottság (NYIB) döntése alapján;
- 15. a gyermekét váró és nevelő lelkészek kiegészítő ellátása:** a Nyugdíjintézet a tagjai számára gyermek várása, szülése, gondozása esetén az állami jogszabályokban meghatározott feltételek szerint megállapított ellátásokat a saját szabályai szerint kiegészíti, és rendszeres segélyként folyósítja;
- 16. társadalombiztosítás:** a Magyarország állampolgárait, illetve – az állami jogszabályban foglalt követelmények teljesítése esetén – a Magyarország területén tartózkodó más természetes személyeket felölelő társadalmi kockázatközösség, amelyben a törvényben megállapított szabályok szerint a részvétel kötelező;
- 17. társadalombiztosítás alrendszerei:** az állami nyugdíjbiztosítás, valamint az egészségbiztosítás;
- 18. lelkészi javadalom:** mindazon juttatás, aminek összegét, mértékét a díjlevél, illetve az egyházi tisztségről rendelkező határozat rögzít;
- 19. lelkészi átlagjövedelem:** a 10. pontban meghatározott jövedelem megelőző tizenkét hónapra eső átlagösszege;
- 20. nyugdíjintézeti járulékalap:** megegyezik a lelkészi jövedelemmel. A befizetés napját megelőző naptári hónapban kifizetett (helyi) készpénzjavadalom, mely tartalmazza a korpótlékot, a stólát vagy a helyette megállapított stóla-megváltást, hitoktatói óradíjat. A járulékot a lelkész egyéb egyházi tisztsége után kapott javadalma után is be kell fizetni.
- 21. fenntartói járulék alapja:** megegyezik a nyugdíjintézeti tagsági járulék alapjával.

2. fejezet

A TÖRVÉNY HATÁLYA

A REFORMÁTUS LELKÉSZI NYUGDÍJINTÉZET TAGJAI ÉS ELLÁTOTTJAI

8. § (1) A törvény személyi hatálya kiterjed az MRE-vel gyülekezeti lelkészi vagy egyházi intézményi szolgálati viszonyban álló egyházi személyekre (önálló lelkész, helyettes lelkész, beosztott lelkész, segédlelkész, exmisszus), akik a Református Lelkészi Nyugdíjintézetnek kötelezően tagjai.

(2) A külföldre ösztöndíjat nyert, de Magyarországon már hallgatói jogviszonnyal nem rendelkező lelkészek után – a minimálbér erejéig – a küldő egyházi testület, vagy intézmény fizeti meg a nyugdíj és egészségbiztosításhoz szükséges mindenkori járulék összegét a Nyugdíjintézet részére. Amennyiben a kiküldés nem egyházi testülettől származik, vagy az ezt nem vállalja, úgy – a biztosítási jogviszony fenntartásának igénye esetén – az ösztöndíjas maga köteles a járulék megfizetésére. Az ösztöndíjasnak a jogviszony fenntartásának igényét és a járulékfizetés módját a kiutazás előtt a Nyugdíjintézettel írásban kell közölnie. Amennyiben visszatérése után nem áll lelkészi szolgálatba, a helyette befizetett összeget vissza kell térítenie.

(3) Az állami alkalmazásban szolgáló lelkészek (különösen táborigazgató lelkészek, börtönlelkészek, kórházlelkészek), továbbá az egyház nem lelkészi képesítésű és jellegű alkalmazottai nem tagjai a Nyugdíjintézetnek, ők az állami társadalombiztosítási nyugdíj- és egészségbiztosítási jogszabályok hatálya alá tartoznak.

(4) Nem lehet tagja a Nyugdíjintézetnek, aki az e törvényben szabályozott öregségi alsó nyugdíjkorhatár betöltése után lép egyházi szolgálatba.

(5) Amennyiben a lelkész heti 36 órát elérő nem lelkészi vagy lelkészi jellegű munkaviszonnyal is rendelkezik, nem a Nyugdíjintézet útján kapcsolódik az állami társadalombiztosítási rendszerhez, ezért ilyen munkaviszonyát a lelkész a Nyugdíjintézetnek nyolc napon belül írásban köteles bejelenteni. Ennek elmulasztása esetén a Nyugdíjintézet által befizetett reá eső járulékot köteles a Nyugdíjintézetnek megfizetni.

9. § (1) Az MRE a 8. § (1) bekezdésben meghatározottak özvegyeinek és árváinak, továbbá munkaképtelen szülőinek ellátásáról is a Nyugdíjintézet útján gondoskodik (hozzátartozói ellátások).

(2) A Nyugdíjintézet a viszonyosság elvének alapján – külön erre vonatkozó hatályos állami megállapodás szerint – azoknak a személyeknek, valamint ellátásra jogosult hozzátartozóiknak az ellátási jogosultságát is elismeri, akik az ellátás megállapításának időpontjában nem tagjai a Nyugdíjintézetnek, de szolgálati idejüknek több, mint felét lelkészi képesítésű egyházi alkalmazottként töltötték el.

II. RÉSZ

A NYUGDÍJINTÉZET FELADATAI ÉS SZERVEZETE

10. § (1) A Nyugdíjintézet feladata a jelen törvényben meghatározott járulékok beszedése és befizetése, az ehhez szükséges adatok nyilvántartása, kezelése, valamint az ellátások megállapítása és folyósítása. A Nyugdíjintézet ellátja még mindazon feladatokat, melyet a Zsinat vagy Zsinati Tanács a lelkészek időskori és szociális ellátása tárgyában hatáskörébe utal.

(2) A Nyugdíjintézet tevékenységét a Zsinati Tanács által elfogadott Szervezeti és Működési Szabályzat szerint végzi. Költségvetését és zárszámadását a Zsinati Tanács hagyja jóvá. Gazdálkodását a Zsinat Számvizsgáló Bizottsága évenként ellenőrzi.

(3) A Zsinat tagjai közül az egyházkerületek javaslata alapján egyházkerületenként két-két tagból álló Nyugdíjintézeti Intézőbizottságot (továbbiakban: NYIB) választ.

(4) A NYIB választott tagjainak megbízatása a Zsinat hatéves tartamára terjed. A NYIB elnökét megalakulásakor magaválasztja.

(5) A NYIB döntés-előkészítő, véleményező-tanácsadó, és a hatáskörébe utalt ügyekben döntést hozó testület. A református lelkészi nyugdíjrendszer hosszú távú biztosítékául szolgáló alapok és vagyon kezelése a Zsinat hatáskörébe tartozik.

(6) A Zsinatnak, illetve a Zsinati Tanácsnak nyugdíjintézeti és ellátási ügyekben hozandó határozatait a NYIB készíti és terjeszti elő.

(7) A NYIB munkáját a Nyugdíjintézet igazgatója koordinálja. A NYIB szükség esetén tanácskozási joggal mást is meghívhat üléseire.

III. RÉSZ AZ ELLÁTÁSOK FAJTÁI

11. § A Nyugdíjintézet a jelen törvényben megállapított feltételek bekövetkezése esetén tagjait öregségi nyugdíj-kiegészítésben, rokkantsági ellátás-kiegészítésben, rokkantsági részbeni ellátás-kiegészítésben, kivételes résznyugdíjban; az elhunyt tagok, illetve az elhunyt nyugdíjasok hozzátartozóit özvegyi nyugdíj-kiegészítésben, árvaellátásban vagy szülői szociális segélyben (együttesen: hozzátartozói nyugdíj-kiegészítés), valamint a gyermeket váró és nevelő lelkész, lelkésznőt a mindenkori, a kötelező egészségbiztosításról szóló állami szabályoknak megfelelően kiszámított ellátást kiegészítő segélyben részesíti.

IV. RÉSZ A NYUGDÍJELLÁTÁSRA VALÓ JOGOSULTSÁG

I. fejezet ÖREGSÉGI NYUGDÍJ-KIEGÉSZÍTÉS

12. § (1) A Nyugdíjintézet tagja – figyelemmel életkorára és szolgálati éveinek számára – az állami jogszabályban rá nézve meghatározott nyugdíjkorhatár betöltésének időpontjától jogosult a Nyugdíjintézet által folyósítandó öregségi nyugdíj-kiegészítésre.

(2) Öregségi nyugdíj-kiegészítést kell megállapítani a 70. évét betöltött nyugdíjintézet tag részére.

13. § (1) Az öregségi teljes nyugdíj-kiegészítésre való jogosultsághoz legalább húszévi szolgálati idő megszerzése szükséges.

(2) Öregségi résznyugdíjra az jogosult, aki az öregségi teljes nyugdíj-kiegészítéshez szükséges szolgálati időt nem szerezte meg, de legalább tíz év szolgálati ideje van.

(3) Az állami nyugdíjrendszerben megállapított nyugdíjkorhatárnál korábban igényelheti a Nyugdíjintézettől az öregségi nyugdíjellátást az, aki a következő pontokban meghatározott karkedvezményre jogosult:

a) Karkedvezményes öregségi ellátás megállapítását – az illetékes egyházkerület elnökségének jóváhagyásával – kérheti az a nyugdíjintézeti tag, aki teológiai tanulmányaival együtt legalább negyven év szolgálati idővel rendelkezik, és kevesebb, mint négy év van hátra a rá vonatkozó állami nyugdíjkorhatár eléréséig.

b) Karkedvezményre jogosult a saját, illetve örökbefogadott gyermeket felnevelő lelkésznő, vagy egyedül felnevelő lelkész, melynek alapján gyermekenként egy-egy év karkedvezmény jár, és kevesebb, mint négy év van hátra a rá vonatkozó állami nyugdíjkorhatár eléréséig.

c) Tisztségviselői karkedvezményre jogosult a választott egyházi tisztségviselők közül a püspök, az egyházkerületi lelkészi főjegyző és az esperes, akinek – kérelmére – kitöltött ciklusonként két év karkedvezményt kell megállapítani, de ez nem lehet több mint összesen hat év, és kevesebb, mint négy év van hátra a rá vonatkozó állami nyugdíjkorhatár eléréséig. Tört ciklus esetén egy év karkedvezményre jogosult a kedvezményezett. Egy cikluson belül párhuzamosan viselt több tisztség esetén csak egyszeres kedvezmény vehető igénybe.

(4) A karkedvezmény a nyugdíjba lépés alsó korhatárát csökkenti. A karkedvezményt az adott személyre vonatkozó állami nyugdíjkorhatár megállapíthatóságának időpontjától kell kiszámolni.

(5) Amennyiben a gyermeknevelési vagy tisztségviselői karkedvezményre jogosult ezen kedvezményt nem, vagy csak részben veszi igénybe, a karkedvezményként nem érvényesített éveket szolgálati idő

kedvezményként kell figyelembe venni oly módon, hogy az a nyugdíj összegének megállapításánál figyelembe veendő szolgálati évek számát növeli.

(6) Amennyiben a Nyugdíjintézet a lelkész részére az állami rendszerből származó nyugellátás folyósításánál korábbi időpontban biztosít öregségi ellátást, az állami nyugdíjkorhatár eléréséig a Nyugdíjintézet az állami társadalom- és nyugdíjbiztosítási rendszerrel a kapcsolatot fenntartja, az állami rendszerbe a lelkész után fizetendő járulékokat kiegyenlíti, ugyanakkor a jogosult ellátásából az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegét levonja.

II. fejezet

ROKKANTSÁGI ELLÁTÁS-KIEGÉSZÍTÉS

14. § (1) Rokkantsági ellátás-kiegészítést kell megállapítani annak a tagnak, akinek rokkantságát az illetékes állami szerv megállapította, és megszerezte a 16. § (1) bekezdésében meghatározott szolgálati időt.

(2) Az öregségi nyugdíj-kiegészítésben részesülő személy külön rokkantsági ellátás-kiegészítésre nem jogosult.

15. § (1) Rokkantsági ellátás-kiegészítésre jogosult megrokkánása esetén az a tag, aki megszerezte a szükséges szolgálati időt és a mindenkor hatályos állami rehabilitációs ellátási jogszabályok szerinti, jogosultságot jelző kategóriák egyikébe tartozik, amelyről az állami határozat rendelkezik.

(2) Az rokkantsági ellátás-kiegészítésre való jogosultság feltételeit az állami jogszabályok határozzák meg.

16. § (1) A rokkantsági teljes ellátás-kiegészítéshez szükséges teljes szolgálati idő:

- a) 22 éves életkorig kettő év,
- b) 22 - 25 éves életkorig négy év,
- c) 25 - 30 éves életkorig hat év,
- d) 30 - 35 éves életkorig nyolc év,
- e) 35 - 45 éves életkorig tíz év,
- f) 45 - 55 éves életkorig tizenöt év,
- g) 55 éves életkor betöltésétől húsz év.

(2) Az, aki felsőfokú tanulmányai befejezését követő 180 napon belül szolgálati időt szerzett és huszonkét éves kora előtt megrokkán, szolgálati idejének tartamára tekintet nélkül jogosult rokkantsági ellátás-kiegészítésre.

(3) Rokkantsági részbeni ellátás-kiegészítésre jogosult az, aki a rokkantsági teljes nyugdíj-kiegészítéshez szükséges szolgálati időt nem szerezte meg, de legalább öt év szolgálati ideje van.

III. fejezet

ÖZVEGYI NYUGDÍJ-KIEGÉSZÍTÉS

17. § (1) Özvegyi nyugdíj-kiegészítést az elhalt tag házastársa (özvegye) kaphat.

(2) Özvegyi nyugdíj-kiegészítésre az özvegy akkor jogosult, ha az elhalt tag az öregségi, illetve rokkantsági ellátás-kiegészítéshez szükséges szolgálati időt megszerezve vagy öregségi, vagy rokkantsági nyugdíjasként halt meg.

(3) a) Az ideiglenes özvegyi nyugdíj-kiegészítés a tag házastárs halálától legalább egy évig, továbbá az elhunyt tag jogán árvaellátásra jogosult, másfél évesnél fiatalabb gyermeket eltartó özvegynek az árva 18 hónapos életkorának betöltéséig jár. Fogyatékos vagy tartósan beteg gyermek esetén az ideiglenes özvegyi nyugdíj-kiegészítés (azonos feltétellel) a gyermek harmadik születésnapjáig folyósítható.

b) Az ideiglenes özvegyi nyugdíj-kiegészítés megszűnését követően állandó özvegyi nyugdíj-kiegészítésre az jogosult, aki a tag házastársa halálakor

- ba) a reá irányadó öregségi nyugdíjra jogosító korhatárt betöltötte, vagy
 - bb) rokkant, vagy
 - bc) házastársa jogán legalább két árvaellátásra jogosultgyermek eltartásáról gondoskodik.
- c) Özvegyi nyugdíj-kiegészítés jár akkor is, ha az erre jogosító feltételek valamelyike a házastárs halálától számított tíz éven belül következik be, továbbá annak
- d) akinek a házastársa az öregségi nyugdíjjogosultság elérését megelőző tíz éven belül halt meg.
- e) Az előző pontokban írt jogosultság akkor vehető igénybe, ha a jogosultak lakhelyükről a Nyugdíjintézetet írásban értesítik.
- (4) Az, akinek nyugdíjintézeti tag házastársa a házasság megkötésekor a reá irányadó öregségi nyugdíjra jogosító életkort már betöltötte, özvegyi nyugdíj-kiegészítésre csak abban az esetben jogosult, ha a házasságból gyermek származott, vagy a házastársak a házasság megkötésétől legalább öt éven át megszakítás nélkül együtt éltek.

18. § Özvegyi nyugdíj-kiegészítésre jogosult a holtak nyilvánított tag özvegye is. Ezt a rendelkezést az árvaellátásra és a szülői nyugdíj-kiegészítésre jogosultság elbírálása során is megfelelően alkalmazni kell.

19. § Mind az ideiglenes, mind az állandó özvegyi nyugdíj-kiegészítésre való jogosultság megszűnik, ha

- a) az özvegy házasságot köt;
- b) a rokkantság címén megállapított (17. § (3) bekezdés b) pont bb) alpont) özvegyi nyugdíj-kiegészítésre jogosultság megszűnik, ha az özvegyi nyugdíjas már nem rokkant;
- c) az özvegyi nyugdíj-kiegészítést legalább két árvaellátásra jogosult gyermek miatt állapították meg és már egy gyermek sem jogosult árvaellátásra.

20. § Az özvegy a 41. § (2) bekezdése szerint igényelheti az özvegyi ellátás-kiegészítés folyósítását.

21. § (1) Az özvegy ismét jogosulttá válik az özvegyi nyugdíj-kiegészítésre, ha
- a) az özvegyi nyugdíj- kiegészítése nem házasságkötés miatt szűnt meg, és az özvegyi nyugdíj-kiegészítésre jogosító feltételek valamelyike
 - özvegységének 10. évén belül, vagy
 - az özvegyi nyugdíj megszűnését követő tíz éven belül bekövetkezik;
 - b) ha a jogosult a mindenkori hatályos állami öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte.

IV. fejezet **ÁRVAELLÁTÁS**

22. § (1) Árvaellátás jár a meghalt nyugdíjas, valamint a rokkantsági ellátás-kiegészítéshez szükséges szolgálati idő egyharmad részének megszerzése után meghalt tag gyermekének, mostoha-, örökbefogadott-, nevelt gyermekének, valamint testvérének és unokájának, ha a tag, illetve egyházi nyugdíjas saját háztartásában eltartotta, és 16. életévüket még nem töltötték be.

(2) Ha a gyermek oktatási intézmény nappali tagozatán tanul, az árvaellátás a tanulmányok tartamára, de legfeljebb a 25. életév betöltéséig jár.

(3) Ha az árva árvaellátásra való jogosultságának ideje alatt, vagy már azt megelőzően megrokkant, ennek az állapotnak tartamára az árvaellátás életkorra való tekintet nélkül jár.

(4) Ha az árvának több jogcímen lenne igénye ellátásra, a legnagyobb összegű árvaellátásra jogosult.

(5) Nem érinti az árvaellátásra jogosultságot, ha az árva özvegyen maradt szülője újból házasságot köt.

(6) Iskolai tanulmányok címén az árvaellátás a tanulmányok befejezéséig a nyári szünet tartamára is jár. A tanulmányok folytatását az iskola által kiállított igazolással évenként legkésőbb a tanulmányok megkezdésétől számított három hónapon belül kell igazolni.

(7) Az árvaellátásra való jogosultságot nem érinti, ha a felsőoktatási intézmény hallgatójának vagy a középiskola tanulójának tanulói jogviszonya szünetel.

23. § (1) Az örökbefogadott gyermeknek vér szerinti szülője után árvaellátás nem jár, kivéve, ha a gyermeket a vér szerinti szülő házastársa fogadta örökbe.

(2) Nem jogosult árvaellátásra az egyéb feltételek megléte esetén sem

a) az árva, ha örökbe fogadják (az előző pont kivételével),

b) az árva, ha házasságot köt,

c) a nevelt gyermek, a testvér és az unoka, ha tartásra köteles és képes hozzátartozója van.

V. fejezet

SZÜLŐI NYUGDÍJ-KIEGÉSZÍTÉS

24. § (1) Szülői nyugdíj-kiegészítés jár a meghalt nyugdíjas és a rokkantsági ellátás-kiegészítéshez szükséges szolgálati idő megszerzése után meghalt tag rokkant szülőjének, illetve rokkant nagyszülőjének, ha őt a tag vagy a nyugdíjas halálát megelőzően egy éven át egészen, vagy túlnyomó részben eltartotta, és nincs tartásra köteles és képes hozzátartozója.

(2) Az előző bekezdésben írt feltételek megléte esetén szülői nyugdíj-kiegészítésre jogosult az a nevelőszülő is, aki a nevelt gyermeket tíz éven át eltartotta.

(3) Annak a szülőnek, aki gyermeke halálakor nem volt rokkant, szülői nyugdíj-kiegészítés csak abban az esetben jár, ha az elhalálozástól számított tíz éven belül megrokkann, és tartásra köteles és képes hozzátartozója nincs.

V. RÉSZ

NYUGDÍJKIEGÉSZÍTÉSI JOGOSULTSÁGOT KIZÁRÓ ÉS KORLÁTOZÓ OKOK

25. § (1) Nem jogosult rokkantsági ellátás-kiegészítésre, aki rokkantságát szándékosan maga okozta. Nem jogosult ellátásra az a hozzátartozó sem, aki a tag vagy a nyugdíjas halálát szándékosan okozta.

(2) Nem lehet rokkantsági ellátás-kiegészítést megállapítani annak a tagnak, aki betöltötte az öregségi nyugdíj-kiegészítésre jogosító életkort.

(3) Akinek a társadalombiztosításról szóló hatályos állami jogszabály alapján állami nyugdíjat állapítottak meg, az így folyósított nyugdíja beszámít a Nyugdíjintézet által megállapított nyugdíj-kiegészítés összegébe, és a Nyugdíjintézet csak az állami nyugdíjat meghaladó különbözetet biztosítja.

VI. RÉSZ

A SZOLGÁLATI IDŐ

26. § (1) A nyugdíjjogosultság megállapítása szempontjából szolgálati idő az az időszak, amely alatt a szolgálatban álló nyugdíjintézeti tag és állásfenntartója az e törvényben meghatározott járulékokat a Nyugdíjintézetnek megfizette.

(2) Szolgálati időként kell figyelembe venni továbbá az öregségi, illetve rokkantsági ellátás-kiegészítésre jogosultság szempontjából a lelkésszé váláshoz szükséges felsőfokú oktatási intézmény nappali tagozatán folytatott – legfeljebb azonban a képesítés megszerzéséhez a tanulmányok folytatása idején szükséges – tanulmányok idejét. A nappali tagozaton folytatott teológiai tanulmányok idejéből legfeljebb hat év időtartam számolható el szolgálati időként.

(3) A felsőfokú oktatási intézmény nappali tagozatán folytatott tanulmányok címén a tanulmányi időszak (tanulmányi év, tanulmányi félév) kezdetét magába foglaló hónap első napjától a végét magába foglaló hónap utolsó napjáig eltelt idő számít szolgálati időnek.

(4) Szolgálati időként kell figyelembe venni a két egymást követő tanulmányi időszak közötti tanulmányi szünet idejét is.

(5) Külföldi felsőfokú oktatási intézmény nappali tagozatán folytatott teológiai tanulmányok idejét szolgálati időként akkor lehet figyelembe venni, ha a külföldön szerzett képesítést honosították,

illetőleg a tanulmányok idejét a hazai felsőfokú oktatási intézmény nappali tagozatán folytatott tanulmányi időbe beszámították, továbbá ha a tanulmányi út szabályszerű egyházi kiküldetésen alapult.

(6) Az (1) bekezdésben meghatározott időn felül szolgálati időként kell figyelembe venni a gyermekgondozást segítő ellátás, illetve gyermeknevelési támogatás (továbbiakban együtt: gyermekgondozási támogatás) folyósításának időtartamát is.

(7) Szolgálati időként kell figyelembe venni a jogosultnak a sorkatonai állományban eltöltött idejét is.

27. § (1) Szolgálati időként nem lehet figyelembe venni a fizetés nélküli szabadság vagy a munkavégzés alóli mentesítés időtartamát, ha erre az időre nyugdíjjárulék alapjául szolgáló kereset- és jövedelemkifizetés nem történt.

(2) A szolgálati idő számításánál nem lehet figyelembe venni az előzetes letartóztatás tartamát, továbbá a letöltött szabadságvesztés tartamát.

(3) Szolgálati időként kell figyelembe venni:

a) az előzetes letartóztatás idejét, ha a letartóztatottat az ellene emelt vád alól jogerősen felmentették, vagy a büntetőeljárást megszüntették,

b) a letöltött szabadságvesztés idejét, ha az elítéltet a bíróság utóbb jogerősen felmentette,

c) a felfüggesztés idejét, kivéve, ha az egyházi bíróság jogerősen a három legsúlyosabb fegyelmi büntetés valamelyikét alkalmazta (áthelyezés vezetői állásból beosztotti állásba, önálló lelkészből nem önálló lelkésszé minősítés, hivatalvesztés).

VII. RÉSZ

Az ELLÁTÁSOK ÖSSZEGE

I. fejezet

ÖREGSÉGI ÉS ROKKANTSÁGI ELLÁTÁS-KIEGÉSZÍTÉS

28. § (1) Az öregségi és a rokkantsági nyugdíj-kiegészítés, vagy rokkantsági részbeni ellátás-kiegészítés összegét a törvény hatályba lépésétől számított pontrendszer alapján kell megállapítani. Az éves mérlegbeszámoló összeállításakor a Nyugdíjintézet megállapítja a tárgyévi országos lelkési átlagjövedelmet. Ezt követően minden nyugdíjintézeti tagra kiszámítja a tárgyévi átlaghoz viszonyított szorzószámot. A nyugdíj-kiegészítés megállapítása során az évi négy tizedesig számított pontok számtani középértékét kell megszorozni a lelkési szolgálat utolsó időpontjára érvényes átlagjavadalom értékével, mely az utolsó időpontot megelőző öt naptári év átlaga. A szám naptári évenként egy évvel növekszik. A nyugdíj-kiegészítés megállapításakor a pontátlag számításánál azokat az éveket, amelyeket a nyugdíjba lépő, javadalom nélkül töltött, vagy amikor nem a Nyugdíjintézethez tartozóként csak jelen törvény hatályba lépése előtti elismerési díjat fizetett, a teljes szolgálati időből le kell vonni.

(2) A Zsinati Tanács ciklusonként a második (2.) és ötödik (5.) évben megállapítja a mérsékelt és az emelt pontszerzés mértékét és rendszerét a Nyugdíjintézet kimutatásai alapján.

(3) a) A nyugdíj-kiegészítések összegének megállapításánál a Nyugdíjintézet fokozatosan csökkenő (degresszív) kulcshatárok szerint jár el. A nyugdíjazáskor figyelembe vehető degresszivitási szabályokat a Zsinati Tanács előterjesztése alapján a Zsinat határozza meg minden zsinati ciklus második (2.) és ötödik (5.) évében.

b) A Nyugdíjba lépő lelkész egyszeri nyugdíj-kiegészítő pótlékban részesül. A pótlék mértékét a NYIB előterjesztése alapján a Zsinati Tanács állapítja meg, minden zsinati ciklus második (2.) és ötödik (5.) évében. Amennyiben a lelkésznek illetménylakásból kellett kiköltöznie, az illetékes esperes ennek megtörténtéről kiállított igazolása szükséges a pótlék folyósításához.

c) Nem jogosult az a lelképásztor nyugdíj-kiegészítő pótlékra, amíg ellene fegyelmi eljárás van folyamatban, vagy fegyelmi büntetés hatálya alatt áll.

d) Az egyházi köztartozás az egyszeri nyugdíj-kiegészítés terhére történhet kiegyenlítésre.

(4) a) A nyugdíj összege az állami nyugdíjból és a Nyugdíjintézet által fizetett nyugdíj-kiegészítésből tevődik össze.

b) A Nyugdíjintézet által folyósítandó lelkészi nyugdíj-kiegészítés megállapításakor le kell vonni a kiszámított összegből a nyugdíj-kiegészítés megállapításakor az illető részére folyósítandó érvényes állami nyugdíjnak a megállapítás hónapjában folyósított összegét.

c) A nyugdíjintézeti tag részére megállapítandó öregségi nyugdíj-kiegészítés teljes összege nem lehet kevesebb a mindenkori állami minimálnyugdíj 140%-ánál, illetve az özvegyi nyugdíj 120%-ánál.

d) A nyugdíjas lelkész minden naptári év tizenkét hónap után - kérésére és esperesi igazolással – a járulékfizetés alapjául szolgáló teljes javadalom 1%-ára jogosultságot szerez, mely emeli nyugdíj-kiegészítésének évi összegét - havi bontásban.

29. § Az öregségi, rokkantsági ellátás-kiegészítés, illetve a résznyugdíj két részből áll: a nyugdíj-kiegészítés törzsrészből (továbbiakban: törzsrész) és a szolgálati időtől függő nyugdíj-kiegészítésből.

30. § (1) Az öregségi nyugdíj-kiegészítésre jogosult nyugdíj-kiegészítésének törzsrésze a javadalomátlag 50%-a, amely kiegészül a törzsrész annyi százalékkal, amennyi a szolgálati évek száma.

(2) Az öregségi résznyugdíjra jogosult törzsrésze az előző bekezdésben meghatározott törzsrésznek a javadalom átlag annyiszor 1%-ával csökkentett összege, ahány év hiányzik az öregségi teljes nyugdíj-kiegészítéshez szükséges szolgálati időből.

31. § (1) A tag a rokkantsági teljes ellátás-kiegészítésre jogosult az állami jogszabályban meghatározott módon:

a) ha az egészségkárosodás mértéke kisebb, mint 60%, akkor a rokkant törzsrésze a javadalom-átlag 50%-a,

b) ha az egészségkárosodás mértéke 60–80% között van, akkor a rokkant törzsrésze a javadalomátlag 55%-a, és

c) ha az egészségkárosodás mértéke meghaladja a 80%-ot, akkor a rokkant törzsrésze a javadalomátlag 60%-a.

d) A rokkantsági teljes ellátás-kiegészítés összege nem lehet alacsonyabb a megfelelő állami rokkant csoportra megállapított összeg 40%-ánál.

(2) A rokkantsági részbeni ellátás-kiegészítésre jogosult törzsrésze az előző bekezdésben meghatározott megfelelő törzsrésznek a javadalomátlag annyiszor 1%-ával csökkentett összege, ahány év hiányzik a rokkantsági teljes ellátás-kiegészítéshez szükséges szolgálati időből.

32. § A nyugdíj-kiegészítés összegének emeléséről, az emelés mértékéről a Zsinati Tanács az MRE és a Nyugdíjintézet zárszámadásának elfogadáskor évente dönt.

II. fejezet

ÖZVEGYI NYUGDÍJ-KIEGÉSZÍTÉS

33. § (1) Az özvegyi nyugdíj-kiegészítésre az özvegyi nyugdíj mindenkori állami szabályait kell megfelelően alkalmazni. Kétség esetén az alkalmazás módjáról, elveiről a NYIB dönt.

(2) Az özvegyi nyugdíj-kiegészítés emelésére az öregségi nyugdíj-kiegészítéssel azonos szabályok vonatkoznak.

III. fejezet

ÁRVAELLÁTÁS

34. § (1) Az árvaellátás gyermekenként annak a nyugdíj-kiegészítésnek a 30%-a, amely az elhunytat öregségi, rokkantsági ellátás-kiegészítésként halála időpontjában megillette, vagy megillette volna.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott nyugdíj 60%-a jár árvaellátásként annak a gyermeknek,

a) akinek mindkét szülője elhunyt, feltéve, hogy a nem lelkész nyugdíjintézeti tag után árvaellátásra nem jogosult,

b) akinek életben levő szülője rokkant.

(3) Ha a gyermek mindkét szülője után jogosult az árvaellátásra, azt az árvaellátást kell folyósítani, amelynek összege számára előnyösebb.

(4) Az árvaellátás legkisebb összege – amely nem lehet alacsonyabb az állami árvaellátás minimumánál – évenként a nyugdíjemelés mértékének megfelelően a legmagasabb %-kal emelkedik.

(5) A Nyugdíjintézet által megállapított árvaellátás összegét csökkenteni kell az államtól kapott árvaellátás összegével. Amennyiben a Nyugdíjintézet által megállapított árvaellátás összege nem haladja meg az állami minimállátás összegét, akkor az árvaellátás összege nem lehet kevesebb az állami minimállátás összegének 120%-ánál.

(6) Az árvaellátás szempontjából szülőtlen árvának kell tekinteni azt az árvát, akit életben levő szülője elhagyott és róla nem gondoskodik.

IV. fejezet

SZÜLŐI NYUGDÍJ-KIEGÉSZÍTÉS

35. § A szülői nyugdíj-kiegészítés összege az özvegyi nyugdíj-kiegészítés összegével azonos. Ha több személy jogosult szülői nyugdíj-kiegészítésre, az összeget közöttük egyenlő arányban kell megosztani.

V. fejezet

KIVÉTELES ELLÁTÁS

36. § (1) A Zsinati Tanács különleges méltánylást érdemlő kivételes esetekben nyugdíjintézeti tagok, illetve azok özvegyei, árvái, vagy más eltartottai részére a törvényes feltételek valamelyikének hiánya esetén is állapíthat meg ellátást. Ennek fedezetét a Zsinat költségvetésében elkülönítetten biztosítja.

(2) A Nyugdíjintézet zsinati határozat és felhatalmazás alapján egyéb eseti, vagy rendszeres kivételes ellátásokat is megállapíthat. Ezen kifizetések fedezetét a Zsinat költségvetésében elkülönítetten kezeli.

(3) Résznyugdíj megállapításának van helye – az illetékes esperes és püspök együttes javaslatára – abban az esetben, ha a lelkész szolgálatra való alkalmatlanságát a lelkészképesítő bizottság megállapítja.

VI. fejezet

ELLÁTÁS-KIEGÉSZÍTÉS MÉLTÁNYOSSÁGI ELJÁRÁS KERETÉBEN

37. § Méltányossági eljárás keretében ellátás-kiegészítés a NYIB döntése alapján legfeljebb kétévi időtartamra folyósítható. A kérelem az illetékes egyházkerület szakbizottságának véleménye alapján terjeszthető elő.

VII fejezet

EGYÉB ELLÁTÁSOK

38. § (1) A Nyugdíjintézet a tagjai számára gyermek születése esetén kiegészítő ellátásként az állami jogszabályokban megállapított feltételek teljesülése esetén az állami jogszabályokban meghatározott ellátásokat segély formájában kiegészíti.

(2) A segély összegének kiszámításához a jogosult tag (lelkész/lelkésznök) azon javadalmát kell alapul venni, amely után a jogosult tag a Nyugdíjintézetnek járadékot fizetett, a születés hónapját megelőző huszonnégy hónap javadalmainak számtani átlaga alapján. Az így számított havi javadalmi átlag 70%-át kell a segély alapösszegének tekinteni, amelyből levonásra kerül a lelkésznök számára az állami társadalombiztosítás által folyósított gyermekgondozási támogatás összege. Az egyházi szociális segély nem lehet kevesebb, mint a gyermekgondozási támogatás 50%-a. Az így kiszámított szociális segély a szolgálati jogviszony szünetelésének idejére, de legfeljebb a gyermek három éves koráig jár.

(3) Amennyiben a tag a szülés időpontjában lelkészi szolgálati jogviszonyban áll, de előtte nem rendelkezett huszonnégy hónap befizetéssel (mert javadalmát nem tudta felvenni, vagy tanulói jogviszonyban állt), a Nyugdíjintézet által folyósított szociális segély összege az állam által meghatározott mindenkori gyermekgondozási támogatás összegének 50%-a. Az így kiszámított szociális segély a szolgálati jogviszony szünetelésének idejére, de legfeljebb a gyermek három éves koráig jár.

(4) A segély igénybevételének feltétele, hogy az igénylő az állami jogszabályoknak megfelelő, valamint a Nyugdíjintézet által előírt igazolásokat előzetesen a Nyugdíjintézetnek szolgálati úton benyújtsa.

(5) A segélyként fizetendő összeg megállapításáról és kiszámítási módjáról a Nyugdíjintézet vezetője határozatot hoz, melyet megküld a kérelmezőnek, az illetékes esperesnek, valamint annak az egyházi szervezetnek, intézménynek ahol a lelkész jogviszonya szünetel.

(6) Az ezen a jogcímen kifizetett összeget az MRE költségvetéséből biztosítja.

VIII. RÉSZ AZ ELLÁTÁSOK MEGÁLLAPÍTÁSA ÉS FOLYÓSÍTÁSA

39. § (1) Ellátásokat az érdekelt fél szolgálati úton – a Nyugdíjintézet által előírt formában – felterjesztett kérelme, vagy az illetékes egyházi bíróság jogerős határozata alapján a NYIB állapítja meg, az erről szóló határozatot a Nyugdíjintézet adja ki. A határozatot a beérkezést követő harminc napon belül meg kell hozni. A határidő az ügy bonyolultságára tekintettel vagy egyéb indokolt esetben egy alkalommal további harminc nappal meghosszabbítható. A Nyugdíjintézet igazgatója a kérelemről – a NYIB nevében – a határozatokat meghozza, amelyekről a soron következő NYIB ülésen beszámol.

(2) A kérelemben megjelölt nyugdíjba vonulás időpontjáig beérkezett járulékok szerint történik meg az ellátás-kiegészítés összegének megállapítása.

(3) Az nyugdíj-kiegészítés összegét megállapító határozat ellen a kézbesítéstől számított tizenöt napon belül fellebbezésnek van helye a Zsinati Tanácshoz. A Zsinati Tanács határozata ellen a kézbesítéstől számított tizenöt napon belül panasszal lehet fordulni a Zsinati Bírósághoz. Az eljárás egyfokú.

(4) A NYIB nyugdíj-kiegészítést megállapító határozatának a nyugdíjazást kimondó rendelkezése ellen jogorvoslatnak nincs helye.

40. § (1) Az öregségi és a rokkantsági ellátás-kiegészítést jogerős megállapításának időpontjától kezdve, havonként utólag kell folyósítani.

(2) Az özvegyi nyugdíj-kiegészítés, az árvaellátás és a szülői nyugdíj-kiegészítés a tag, illetve nyugdíjas elhalálzásának napját magába foglaló hónap első napjától kezdve jár, és ezt havonként, utólag kell folyósítani.

(3) A kivételes ellátás folyósításának kezdő és végső időpontját, és esetleges feltételeit minden esetben a határozatban kell rögzíteni.

41. § Az öregségi-, a rokkantsági-, az özvegyi- és a szülői nyugdíj-kiegészítést, továbbá az árvaellátást munkaviszony, illetve kereső foglalkozás tartama alatt is korlátozás nélkül kell folyósítani.

42. § A rokkantsági ellátás-kiegészítés csak a rokkantság tartama alatt jár.

43. § Az ellátások folyósítását annak a hónapnak a végével kell megszüntetni, amelyik hónapban a megszüntetés törvényes oka bekövetkezett.

44. § (1) A nyugdíjas minden olyan körülményt, amely a törvényben foglaltak szerint kihatással van ellátásának folyósítására és összegére, a körülmény beálltát követő nyolc napon belül írásban köteles bejelenteni a NYIB-nek.

(2) A NYIB évente egy alkalommal az ellátás jogosultságát ellenőrzi. A küldött nyilatkozatot a jogosult a kézhezvételtől számított tizenöt napon belül köteles visszaküldeni. A nyilatkozat visszaküldésének elmaradása esetén a Nyugdíjintézet igazgatója az ellátás folyósítását felfüggeszti.

45. § Ha az ellátást a jogosult igazolt írásbeli felszólítás után nem veszi fel, az erre vonatkozó igény az esedékességtől számított egy év múltán elévül.

IX. RÉSZ A NYUGDÍJJÁRULÉKOK

46. § (1) A nyugdíjintézeti tagsággal járó állást fenntartó egyházközségek, más egyházi testületek és intézmények tagsági és fenntartói járulékot egy összegben fizetik meg.

(2) A tagsági járulékot az állásfenntartó az illetmények kifizetésekor levonja, és költségvetésbe felvett fenntartási járulékkal együtt köteles havonta a tárgyhót követő hónap 15. napjáig a Nyugdíjintézetnek befizetni.

(3) A (2) bekezdésben megállapítottól eltérő határidőt kivételes esetben, indokolt kérelem alapján az Egyházmegyei Tanács engedélyezhet. A határozatnak tartalmaznia kell a fizetés ütemezését és végső határidejét, mely nem lehet később a tárgyévet követő január 31. napjánál.

(4) A járulék mindenkori mértékét a Zsinati Tanács állapítja meg. A fenntartói járulék mértéke a törvény hatálybalépése idején a nyugdíjintézeti járulékalap 21%-a, míg a tagsági járulék a nyugdíjintézeti járulékalap 15%-a.

(5) Amennyiben a nyugdíjintézeti tag éves javadalma nem éri el a tárgyévi éves minimálbér összegét, a lelkész szolgálati jogviszonya alapján a Nyugdíjintézethez a közegyházi költségvetés a járulékkülönbözetet befizeti.

(6) Az egy hónapot meghaladó folyamatos szolgálatot ellátó nyugdíjas lelkész után fizetendő járulék a (4) bekezdésben meghatározott tagsági járulék 5%-kal csökkentett összege.

47. § A tagsági járulék fizetését az állásfenntartókra, a fenntartói járulék fizetését a Nyugdíjintézet tagjaira áthárítani nem lehet.

48. § (1) A járulékok befizetésének elmulasztása fegyelmi vétség. A fegyelmi eljárásban rendelkezni kell a Nyugdíjintézetet megillető hátralékok befizetésének módjáról.

(2) A felettes egyházi hatóság a járulékok befizetését köteles folyamatosan ellenőrizni. A befizetések elmulasztásáért anyagi és fegyelmi felelősség terheli őt is.

(3) A Nyugdíjintézet negyedéves elektronikus formájú kimutatása alapján az esperes állapítja meg az esetleges mulasztást. Járulékhátralék esetén egy hónapon belül rendkívüli canonica visitatio-t kell tartani és a presbitériumi határozattal kell intézkedni az összeg befizetéséről. Intézményi lelkészek esetében a Nyugdíjintézet az intézmény vezetőjét értesíti.

(4) A nyugdíjjárulék-tartozás esetén az esperes jogosult a lelkész helyi javadalmának 33%-át meg nem haladó összegig a javadalom letiltásáról intézkedni. Fenntartói járulékhátralék esetén egy hónapon belül rendkívüli canonica visitatio-t kell tartani, és presbitériumi határozattal kell intézkedni az összeg befizetéséről.

(5) Egy évi nyugdíjjárulék nem fizetése esetén az esperes felszólítja az állás fenntartóját fizetési kötelezettségének teljesítésére. Amennyiben tartozását hatvan napon belül nem rendezi, az esperes köteles eljárást indítani a követelés behajtására. Azt az évet, amelyben a nyugdíjjárulékot nem fizette a 30. § (1) bekezdése szerinti számítás során nulla javadalommal figyelembe kell venni, a 28. § (1) bekezdésének alkalmazása során a szolgálati időbe viszont nem lehet beszámítani.

(6) Nem kell alkalmazni a (4) bekezdés rendelkezéseit, ha az állásfenntartó az eljárás megkezdése előtt tartozását a keletkezésétől számított és a mindenkori jegybanki alapkamat szerint megnövelt összegben megfizeti és korábban hasonló okból még nem indult ellene eljárás.

X. RÉSZ VEGYES RENDELKEZÉSEK

49. § (1) A külföldre távozott személyek ellátásának megállapítása, illetve tovább folyósítása ügyében az állami jogszabályok szerint kell eljárni.

(2) A Magyarországra nyugdíjasként áttelepülő egyházi személyek ellátása tekintetében az elbocsátó ország erre illetékes szervezete és az MRE Zsinata között megállapodás köthető. A megállapodás a Nyugdíjintézet terhét nem növelheti.

50. § (1) E törvény 2019. január 1-jén lép hatályba. A Magyarországi Református Egyház lelkészeinek ellátásáról és nyugdíjintézetéről szóló 2002. évi II. törvény 2018. november 22-én hatályát veszti.

51. § (1) A NYIB működésére vonatkozó szabályokat a Zsinat, a Nyugdíjintézet ügyviteli és pénzkezelési rendjét pedig a NYIB állapítja meg és jóváhagyásra a Zsinati Tanács elé terjeszti.

(2) Az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a Nyugdíjintézet – a NYIB egyetértésével – a hatályos állami törvények figyelembevételével alakíthatja ki álláspontját.

52. § A Nyugdíjintézet tagja bármely más nyugdíjbiztosításnak is tagja lehet, ha annak anyagi terhe az állásfenntartóra nincs.

FÜGGELÉK IV. RÉSZ

Nyugdíj-jogosultság: azon lelkészek esetében, akiknek az igényt elbíráló országban eltöltött szolgálati idejük nem elegendő az öregségi teljes nyugdíj-kiegészítés megállapításához és rendelkeznek más – az Európai Unió tagállamában – megszerzett szolgálati idővel, a két szolgálati idő összegét kell figyelembe venni a nyugdíj-jogosultság megállapításakor. (Ebben az esetben a nyugdíj összegének megállapítása csak a 1408/71. EGK rendelet 46. cikk (1)-(3) bekezdése szerint történhet.)

A törvény 13. § (1) vonatkozásában: „amennyiben az igénylő az igénybenyújtás helyén nem rendelkezik a szükséges szolgálati idővel, de az EU más tagországában vagy tagországaiban megszerzett szolgálati ideje összességében eléri a húsz esztendőt, akkor az érvényben lévő EGK rendelet alapján jogosult az ellátásra.”

VI. RÉSZ

Szolgálati idő: A 26. § (2) vonatkozásában: „az EU más tagországában vagy tagországaiban szolgálati idővel rendelkezők esetében az érvényben lévő EGK rendelet vonatkozó részei alapján kell a szolgálati időt megállapítani.”

VII. RÉSZ

Ellátások összege: A 36. § vonatkozásában:

„Amennyiben a lelkész szolgálati ideje nem csak magyarországi, hanem az EU más tagállamában eltöltött szolgálati időből tevődik össze, akkor az ellátás összegének a megállapítása az 1408/71. EGK rendelet 46. cikk (1)-(3) bekezdése vagy az érvényben lévő EGK rendelet vonatkozó bekezdése(i) szerint történhet.”